

FRED – TERROR – KRIG

Tyskland–Europa 1914–33–39

Årsager – forudsætninger
for Anden Verdenskrig
for 56 millioners død – for nazisme
fra korporal til rigskansler
fra rigsdagsbrand til verdensbrand

GIV AGT! FARE

Udgangspunkt?

Modstandsmanden „Lille Johns“
erfaringer og holdninger

FRED – TERROR – KRIG

Tyskland – Europa 1914–33–39

Fra korporal til rigskansler –

Fra rigsdagsbrand til verdensbrand

Copyright © 2007: Redaktion, produktion og layout: Aage Staffe

ISBN: 87-989919-0-6 9788798991908

Af samme forfatter:

En Smededreng går til modstand;

Åndssvag? tilladt? Hvordan?

Handicappet - Bangladesh;

Livet i Danmark I 1860 – 1940.

Livet i Danmark II 1940 – 1944.

Livet i Danmark II 1943 – 1945.

Isvintre; Før og Nu;

Vagabond i Europas Ruiner;

Fred – Terror – Krig

Tyskland – Europa 1914 – 33 – 39

Besættelsestidens historie I - 6.

Bind 1: Besættelsestidens historie I.

Bind 2: Besættelsestidens historie II. 1940 – 42

Bind 3: Besættelsestidens historie III . 1943 – 44

Bind 4: Besættelsestidens historie IV. 1944 – 45

Bind 5: Besættelsestidens historie V. Krigens sidste dage.

Bind 6: Besættelsestidens historie VI. Krigens efter krigen.

Bind 7: Gentager historien sig. Fred og sikkerhed.

Bind 8: Ikke -Vold; Civil Ulydighed; Mål - Midler - Metoder – Reaktioner

Forlaget BOgPArtisanen er ophørt.

Forlaget Ådalen udgiver bøgerne for fremtiden.

Bøgerne kan du låne på biblioteker - købe i boghandel
eller ved forlaget Ådalen.

På de følgende sider findes bøgerne som PDF filer.

Al henvendelse vedr. køb af bøger til

Forlaget Ådalen

Forfatter Aage Staffe

Præstemarksvej 9, 4040 Jyllinge

tlf: 46 73 17 24 E: mail: bogpartisanen@aage-staffe.dk

Forfatterens hjemmesider:

www.aage-staffe.dk

medforfatter til www.befrielsen.dk

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i undervisningsøjemed og med kildehenvisning.

For enkelte illustrationer har det været umuligt at finde frem til den rette ophavsretsindehaver. Såfremt vi på denne måde har krænket ophavsretten, er det sket ufrivilligt og utilsigtet.

Retsmæssige krav vil selvfølgelig blive honoreret, som havde vi indhentet tilladelse i forvejen. Billeder og illustrationer er stillet til rådighed af Frihedsmuseet, Københavns Bymuseum, Arbejderbevægelsens Billedarkiv (ABA), Brande Museum, Fredsakademiet, Tidsskriftet Håndslag, Arbeitermuseum Berlin. Bogen omfatter desuden private fotos samt illustrationer fra bøger og blade udkommet illegalt under den tyske besættelse.

Printed in Denmark 2007.

All rights reserved.

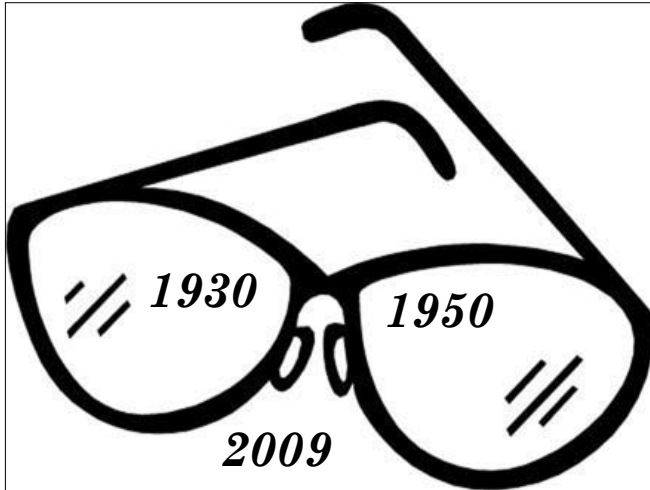
Indhold

		Kapitel 2	43
		Folkenes Forbund stiftes	43
Indhold	4-5	Freden i Versailles – syvende maj 1919	43
Forord: En tanke – en messe værd?	9	Tysklands krigsgæld	44
		Erstatningerne 100 milliarder guldmark	44
Kapitel 1 Tyskland – 1914 til 1933	11	Belønning til sværindustriens magnater?	46
Industrialiseringen var i blomst	12	Nye alliancer	48
Fremmedhad – racisme – intolerance	12	Italien fra 1915–22; diktatoren Mussolini	48
Dødens købmænd	14	Fra 1915 – 1917	49
Propaganda	14	Den tyske Rigsdag brænder	49
Krigstilhængere – militarister.	15	Tyskland i undtagelsestilstand	49
Fredstilhængere – pacifister	16	Eksempler fra nyere tid	52
Propaganda	17		
Krigstrommerne lyder	17	Kapitel 3	59
Forstand eller sund fornuft?	21	Racehygiejne nyt begreb?	60
Krigens to alliancer	23	Nürnberglovene 1935	61
Det første brud i arbejderbevægelsen.	25	Jøder – skævvøjer – perkere – niggere	
Det andet brud i arbejderbevægelsen	25	og andet godtfolk havde mistet	
Sicherungsstelle Nord	26	alle borgerlige rettigheder	64
1917: Novemberrevolutionen i Rusland	28	En smagsprøve:	65
7. november 1918, våbenstilstand	30	Udvalgte tyskere havde det nemmere	65
Militaristerne – officerskorpset	30	Optagelsesbetingelser til Waffen-SS	66
Dolkestødslegenden	31	Indmeldesskema til Waffen-SS	66
Revolution i Sønderbog og Kiel	32	Nogle af lovens konsekvenser	67
Splittelsen i arbejderbevægelsen	34	Et barns oplevelse	67
Krigens ofre	34	Jungvolk. Hitlerjugend	68
1918–1920: Oprør fulgte på oprør	38	Børn mishandler voksne	69
KOMMunistiske INTERnationale.	39	Børn, unge, forældre og skole	69

Indhold

De forsvarsløse – børn og unge	69	Finansiering af forbrydelserne	109
Hitlers 4 - års plan	78	Kapitel 6	111
Kapitel 4	79	Ikke-angrebspagt	111
En kamp for demokrati?	79	Høg over høg – politik	111
Den spanske Borgerkrig	79	Kunne Anden Verdenskrig være undgået	114
Var det andet end tomme ord?	80	Hitler og Stalin overfalder Polen	114
Februar 1935: Folkefrontens valgsejr	81	Sovjetunionen: kort historisk tilbageblik	117
17. juli, 1936: Det fascistiske kup	82	November 1939–Sovjet angriber Finland	118
Kvindes og kvækeres indsats: Nødhjælp	84	Krigens gang	119
Krudtbådene	84	Selvforskyldt upopularitet?	124
IKKE-INTERVENTION	85	Danske politikere smittes af nazismen	125
Damperen Ciudad de Barcelona	86	En drengs vurderinger	126
Krigens gang	88	Tvivlen nagede drengen.	127
Guernica	90	Stikordsregister	130 – 132
Krigens gru	91	Personregister	133 – 140
Årsager til nederlaget	92	Register for organisationer–steder	141 – 147
Oprør i Barcelona	93	Litteraturliste	148 – 149
Eksempler på kaos og dårlig ledelse	93		
Kapitel 5	97		
Demokratierne er skræmte	97		
„Vær så god, Hr. Hitler.“	98		
Den store krig er afværget:	100		
Gandhi og freden i München	100		
9. og 10. november; 1938: Krystalnatten	104		
Et hop i tid. Dum? Klodset?	106		
Dansk læge - fanger som forsøgsdyr	107		

Husk – Tænk lige på

Temabøgerne skal læses med to par briller.

Drengens:

For at belyse baggrunden for besættelsestidens hændelser.

Den gamle mands:

Hvis synspunkter – erfaringer og holdninger er præget af, at han kan se i bagklogskabens bakspejl.

Det kunne drengen ikke, han måtte stole på sin egen personlige opfattelse af ret og vrang, handle derefter og tage øretæverne i den rækkefølge, de indfandt sig.

Dette er mit forsøg på at gøre dig bedre i stand til at forstå, hvorfor han og andre unge gik til modstand mod en knusende overmagt; hans muligheder og dermed modstandskampens forløb.

Personlige data:

Aage Staffe, født 1925. Begge forældre var politisk aktive – og hjalp tyske flygtninge før og under krigen.

Aage gik ud af skolen i 1942 og kom i smedelære. Levede siden illegalt og i 540 dage og nætter er han beredt til at tage sit liv. Han vil ikke arresteres levende og tæves ihjel af de tyske bødler.

Og hvorfor så det? Naturligvis var han bange for tortur, naturligvis var han bange for at blive henrettet, men den største angst var, at han skulle bukke under og røbe kammerater og venner, som havde hjulpet ham.

Den spaniensfrivillige Aage Nielsen kunne ikke stå for mosten, hvordan skulle lille jeg så kunne?

Kammeraters skæbne var for skræmmende.

To slags angst

*Ikke angsten for den hurtige død
uden tid til at mindes og glædes
uden tid til at takke de mange, du stolede på
men angsten for den langsomme død
med tid til at pines og græmmes
med tid til at røbe de mange, der stolede på dig*

Helmuth Barner - 1992

Efter befrielsen kan han blive løjtnant i det kongelige danske krigsvæsen – hyren er rene underbukser, rene sokker, kost, logi og 800 kr. pr. måned.

Igen går han i smedelære til 10 kr. pr. uge for 48 timers surt, beskidt arbejde. I en periode er han husvild, logierne er fiskerbåde, parker og husassistenter, der bliver scoret på baller. Lommepenge får han ved at fange vilde katte og skære gamle konservesdåser op i aften- og nattetimer.

I tre år vagabonderer han. Han er i Prag under det kommunistiske kup i 1948 og melder sig derefter ud af DKP.

Bliver lærer og senere skoleleder indenfor Åndssvageforsorgen.

Erklæres 55 år gammel invalid,

men arbejder i kortere perioder ulønnet med handicappede i ulande.

Fejrede guldbryllup i 1999.

Fejrede diamantbryllup i 2009.

Fra korporal
til
Rigskansler

Fra rigsdagsbrand
til Verdensbrand

Forord: En tanke – en messe værd?

Første Verdenskrig var stormagternes krig om magt, dvs. kapitalisternes krig. Anden Verdenskrig blev også en kamp på liv og død om holdninger – den var en evindelig konfrontation mellem ret og uret – mellem diktatur – undertrykkelse på den ene side og demokratiet på godt og ondt på den anden.

Krigen og modstandskampen

I Danmark blev et ungdomsoprør mod det etablerede samfund, hvis politiske paver i deres mere end vellykkede modspil i form af samarbejde med nazisterne og senere, da vi fik fred, og der ingen fare var, krænkede enhver form for retsfølelse i et retsopgør.

Dette ville i dag blive erklæret for værende i strid med de simpleste menneskerettighedskonventioner. Derved bevarede de deres magt, deres rigdomme, og vort demokrati fortsatte i samme skure efter krigen. Modstandskampen blev mere end en krig mod en besættelsesmagt, den blev en indbyrdes krig, en borgerkrig ført tilsyneladende og oftest uden våben – ganske vist – men den blev også en klassekamp.

Umiddelbart før kapitulationen drøftede vi, nogle sabotører, vor fremtid i en snarlig fredstid, hvis vi overlevede krigens vanvid. Ganske unge – jeg var 19 år – var vi helt og aldeles blottet for illusioner, vi forventede at blive spærret inde for terrorisme.

Så galt gik det dog trods alt ikke, men jeg mistede med efterkrigstidens rænkespil enhver form for tro og håb for denne verden.

Hvad kæmpede vi for? Demokrati – fred – frihed. Fik vi det?

Jeg troede dengang på, at jeg ved at gå ind i krigshandlinger, som jeg afskyede, kunne bidrage til en forkortelse af krigen og dermed spare liv og ødelæggelser.

Jeg troede dengang på, som man gjorde efter Første Verdenskrig, at krigens vanvid i sig selv ville være overbevisende nok til at forhindre nye krige – nye overgreb – nye folkemord, men jeg tog fejl.

Derfor henvender jeg mig til dig.

Overgrebene fortsatte – efterkrigstiden har kostet flere ofre end de to verdenskrige tilsammen. I fredens første dage jagtede vi krigsforbrydere. På lazaretter lå hundreder af klagende unge, uden smertestillende midler, blot med gennemvædet lokumspapir viklet omkring betændte sår efter amputationer, der var foretaget uden bedøvelse.

Min afsky og væmmelse ved krig blev grænseløs. Disse temaer er mit sidste fortvivlede forsøg på at råbe vagt i gevær.

Hvis ingen protesterer og aktionerer, vil galskaben fortsætte.

Mit stille håb og mit formål er, at du erkender, at også du er noget – du og dine beslutninger har betydning ikke kun for dig selv – men også for dine medmennesker.

Finder du ikke frem til dine personlige holdninger – træffer du også et valg – det ingenting at gøre – hvis du bare vælger at sive med strømmen – er også et valg, der som dine andre valg har indflydelse på din egen personlige tilværelse – på din livskvalitet – om du kan se dig selv i spejlet.

Placerer du dig i DET TAVSE FLERTAL er du til fare for demokratiet.

Vold avler Vold. Krig er en forbrydelse.

Krige har kun tabere.

Virkeligheden udtrykte medlem af Frihedsrådet,
professor Mogens Fog:

„Heltene“, de sked sig ihjel i koncentrationslejrene

Tyskland – 1914 til 1933

Fra korporal til rigskansler

Årsager – forudsætninger for fascisme – nazisme

Europæisk befolkningsekspllosion

De europæiske lande talte omkring 225 mio. mennesker i 1830, men allerede i 1890 var tallet steget til 360 mio. for ved Første Verdenskrigs udbrud at være nået 460 mio.

Hertil skal lægges, at der levede omkring 150 mio. europæere i andre verdensdele. Befolkningstilvæksten var en stærkt medvirkende årsag til de forskellige samfunds strukturændringer. Fattige landarbejdere vandrede udenlands for at prøve lykken, andre nøjedes med at drage til storbyernes voksende industrier og slumkvarterer.

I næsten 45 år havde Europa haft fred: Resultatet udeblev ikke trods stormagternes vanvittige oprustning.

Levestandarden steg, og almindelige mennesker blev efterhånden i stand til – på grund af industrialiseringen og masseproduktionens velsignelser – at erhverve sig goder, som man blot få år tidligere bare måtte drømme om. De år, som jeg her fortæller om, er de første 40 år af 1900-tallet. De år var lige så turbulente og forvirrende, som det årtusindskifte, vi senest har oplevet.

Dengang var det ikke nye kommunikationsmidler som PC'er og digital teknik, der ændrede verden. Maskinernes indtog betød, at vi fik fabrikker med tusindvis af arbejdere, der skulle betjene det nye grej. De, der før havde været bønder og daglejere, blev industriarbejdere. De organiserede sig i fagforeninger med dertil hørende strejker og arbejdskampe for at sikre sig en rimelig eksistens.

Et eksempel herpå er de franske arbejdere, der smed deres træsko ind i maskinerne for at stoppe dem. Heraf opstod begrebet sabotage – af det franske ord *sabot*, der betyder træsko.

Industrialiseringen var i blomst

Stormagterne kæmpede her i imperialismens guldalder om markeder, om kolonier, om penge og om magt. Industriens muligheder for at levere stadig flere masseproducerede varer krævede jo afsætningsmarkeder og råstoffer.

STORTYSKLAND var ikke blot en romantisk drøm, men en realitet, bl.a. i Afrika, hvor tyske ekspeditionskorps med våbenmagt grundlagde nye tyske kolonier. Frygt, mistillid, grådighed var nogle af de ingredienser, som den truende krigs tordenskyer indeholdt.

Alliancer, ”forsvarsalliancer” var den slet skjulte betegnelse, som skulle sløre de egentlige hensigter. Gensidige bistandspagter blev indgået stormagterne imellem. Men også mellem andre forholdsvis store og små stater, næsten på samlebånd på kryds og på tværs af grænserne.

Fremmedhad – racisme – intolerance

undertrykkelse – vold – krig

Undertrykkelse af andre kan give fordele som magt, penge – til nogle få ganske vist, men flertallet af menneskeheden kastes ud i ulykke, nød og elendighed.

Undertrykkere kan være et lands magthavere: En regering, repræsenteret af eneherskere, diktatorer, i moderne tid med etpartisystem. Diktatorer er ofte håndlangere, dvs. marionetter for rige mennesker, for en overklasse, der med næb og klør hensynsløst kæmper for at beholde magt og rigdomme. Kapitalister, fabrikanter, o.a. skaber kunstige tilstande med propaganda og udnytter disse ved lobbyisme, (politik i korridorerne).

Flere store våbenfirmaer har folk fast ansat i forskellige parlamenter, eksempelvis.

Den amerikanske Kongres og EU-Parlamentet og påvirker lovgivningen (bevillingerne), således at man kan score hurtige og lette penge. Lobbyismen drejer sig ikke kun om våben og krige, men også om forurening, vore fødevarer og meget andet, der har afgørende indflydelse på vor hverdag. Sagt på anden vis, de findes, hvor der er penge at hente. Social nød, uvidenhed, analfabetisme, oftest i forbindelse med oprustning og de følgende krige får mennesker til at undertrykke andre, som de føler truer deres eksistens.

Kendetegnet er først og fremmest, at én gruppe udnævner en anden til synderbukke og ansvarlige for deres egen elendighed. Det kan være fattige hvide, som ved at undertrykke andre endnu fattigere, men farvede, forsøger at sikre sig arbejde, så de kan opretholde en rimelig eksistens. (Sydafrika og USA.)

Ved at skabe konkurrence om arbejde mellem forskellige samfundsklasser især i kriseperioder splitter og svækker man arbejdstagerne (salamimetoden). Nationalisme – patriotisme – fanatisme er blot enkelte af de „ismer“, der bruges, når befolkningsgrupper skal gejles op.

Først serveres det, som alle gerne vil høre.

Kan du godtage disse synspunkter? Oftest er begreberne knyttet uløseligt sammen, lad os prøve at få et overblik.

Lad os derfor gå tilbage i historien:

Kan vi lære af vore erfaringer eller rettere: vore dumheder?

Vi skulle nødig begå de samme dumheder to gange.

Penge – magt

Fremstilling og salg af krigsmateriel har altid været og er stadig den virksomhed, der giver de fleste, de hurtigste og de letteste penge.

Selv i fredstid bliver de våben, der fremstilles, utrolig hurtigt umoderne, „forældede“ om man vil, da man hele tiden udvikler nye og mere effektive djævelskaber, så selv om skidtet ikke skulle komme i brug i en krig, er man, af hensyn til den til lejligheden opfundne fare, tvunget til stadig at producere flere og nyere våben.

Man skal jo hele tiden sørge for at sikre sig sin „overlevelse“ ved at have flere og bedre våben end den indbildte fjende.

Et „fredsbevarende og fredsskabende“ dogme

fra stenalderen eksisterer stadig:

Fred – ret og magt har den, der har den største sten eller kanon. Erobrer land er lovlig ejendom. Man skal være foran fjenden med hensyn til at smadre livsværdier.

Oprustningskapløb er benævnelsen for dette fænomen.

Oversat til almindeligt købmandssprog er man sikret en hurtig omsætning af lagerbeholdningen, men omsætningshastigheden og

Egoisme – gridskhed
– magtbegær

Analysér nogle af vore
fædrelandssange.

Vi danske er de bedste,
vi har verdens bedste
smør.

dermed fortjenesten er selvfølgelig stor, når krigsfrygten raser, men størst under en krig.

For at omsætte varerne kræves handelstalenter, som samvittighedsløst vil sælge, hvad som helst til hvem som helst, hvor som helst.

Dødens købmænd

I Golfkrigen varede det længe, før det vestlige flyvevåben blev sat ind, de franske Miragejagere, der var leveret til Saddam Hussein, skulle først uskadeliggøres. Det er ikke dumt, hvis man kan skelne mellem ven og fjende, men lidt tumpet, at et land først leverer avancerede våben for senere at være „tvunget“ til sætte sine borgeres liv og lemmer på spil for at bekæmpe en fjende, man selv har leveret våben til.

Nogen taler om korrupsion i forbindelse med indiske våbenkøb, andre om, at leverancer af svensk antiluftskytsvåben havde fået så afgørende indflydelse på krigen mellem Iran og Irak, at leverancerne forsøgte stoppet ved mordet på den svenske statsminister.

En belgisk minister blev afsat i forbindelse med køb af militære helikoptere. Hvorfor? Er skrottede våben fra DDR (Østtyskland) leveret via vesttyske kanaler til ulande? Den tidligere tyske kansler Kohl er blevet mistænkt for korrupsion i forbindelse med en tyske våbenhandler.,

Folk sulter i bananrepublikker, der har hære med de mest moderne våben leveret fra øst- og vestlande – leverancer finansieret gennem Verdensbanken.

Våbenleverancer har ofte været camoufleret som ulandshjælp,
kan du give en rimelig forklaring?

Propaganda

For at sikre sig en omsætning af dødens isenkram har man propaganda. Med den skaber man dogmer og spøgelse:

Med propaganda puster man en frygt op for den modbydelige og farlige nabo. Nu har det alle dage været noget svært at sparke almindelige borgere til, efter først at være blevet udplyndret via skattebilletten, til også at kaste sig ud i ud i lemlæstelse og død.

Derfor må man gejle folk op. Den tyske nazistiske propagandaminister Göebbels skreg ud til det tyske folk:

„Propaganda skal udføres så klogt og virtuost, at den, som propagandaen er møntet på, ikke bemærker den.“

Nu er du advaret. Måske er dette en undskyldning for det tyske folks forbrydelser. Er der tendenser nu, som leder tankerne hen imod kommende kriser, der kan udløse en Tredje Verdenskrig?

Find eksempler på „spøgelses“, der skaber frygt, kan det være terrorangreb, oversvømmelse af emigranter, flygtninge fra ulande?

I propagandaens kølvand opstår der nu, som dengang, modsatte interesser og mennesker med holdninger for krig, og mennesker, der er imod.

Krigstilhængere – militarister.

Hvor finder du dem?

Der, hvor der tjenes penge på krige, og der, hvor man kan se fordelene ved krig. Vi har en lang række betegnelser: Kapitalister, overklasse. Tidligere tiders overklasse – adel – godsejere – herremænd, i vore dage – krigsindustriens industribaroner. Disse mennesker tilhørte tidligere de konservative politiske partier, de var reaktionære.

De var og er militante.

Højrekræfter benævnes de ofte. I denne skare putter sig opportunist, medløbere, eller rettere personer, der er hamrende ligeglade med alt og alle, bare de kan komme til fadet. Politikere, benævnes de som regel.

De militante kører stort set alle i de samme skurer, de samme riller, tonerne er bare blevet lidt anderledes, men melodien, deres meninger og holdninger er stadig de samme.

Kendetegnet er en overdreven nationalisme –

krigsliderlighed – man fører krig – for at hindre krig.

Det kaldes ofte en fredsbevarende indsats, af og til i FN regi, ofte med Natostyrker.

Er fredsbevarende krige statsterror?

Fredstilhængere – pacifister

Hvem skal betale gildet? Det er arbejdere og bønder.

Det kræver ikke Hovedstadens blå Regnebog eller en kugleramme for at finde ud af, hvorfor de er modstandere af krig.

De skal knokle mere for færre penge. Levestandarden sænkes katastrofalt. Oversat til dansk, de får endnu mindre for deres arbejde, og som slutsten er det dem, der lemlæstes eller slagtes på „ærens” mark. Disse kræfter er at finde i arbejderpartier (som regel) og i fagforeninger (af og til).

De revolutionære eller venstrekræfter kaldes de.

Hertil kommer en lang række personer, det kan være intellektuelle, studenter, akademikere, præster og andet godtfolk.

Alle, der er imod krigen og dens uvæsen, kaldes *pacifister*

Går vi tilbage i Danmarkshistorien kan vi finde mange eksempler på en anden form for „pacifisme”, nemlig de riges betaling for at fattige bønderkarle og daglejere overtog deres pligter som vikarer til fædrelandets forsvar.

Borgerskabets tapre sønner kunne dermed unddrage sig aktiv krigstjeneste. Krigene i 1848 og 1864 har talrige eksempler på, at fattige bønderkarle drog i krig for fædrelandet (eller for borgerskabets „tapre“ sønner) mod betaling og dermed sikrede en fortsat plads til nationalistiske skrålhalse, der „helhjertede” gik ind for fædrelandets ære og frelse, fra plyssofaens sikre, skærmende værn.

Men flere af de tvangsindkaldte bønderkarle var forsørgere og lemlæstede sig selv ved at hugge en eller flere fingre af for at undgå militærtjenesten.

Familiens daglige brød var for dem vigtigere end kongerigets beståen.

Propaganda, frygt – løgn – angst – spøgelse – afmagt

Det tyske Storriges kansler Adolf Hitler sagde:

„Fortæller man en løgn ofte nok, bliver den til sandhed.

Betingelsen er, at løgneren er stor nok, og at den siges ofte nok.“

Propaganda er betegnelsen. Historien gav ham ret.

Vor reklameverden i dag giver ham ret.

Et folkeslag, en nation, en religion eller en race truer vor eksistens.

Vor nation, vore liv, vore familier, vore børn er i fare.

Dermed opstår frygt, angst og myter.

Følelsen af afmagt kan have indflydelse på os alle også i dag.

Hvordan vurderer du mulighederne for at øve indflydelse på beslutningerne på Christiansborg eller i Europaparlamentet?

Er afmagt ensbetydende med indmeldelse i de holdningsløse klub?

Bliver du dermed en af mange i det tavse flertal?

Find nogle udtryk fra din hverdag, der vidner om folks følelse af afmagt. Her er lidt hjælp:

Det nytter ikke! – Det er som at slå panden mod en mur!

Det er din pligt at kæmpe og forsvare din familie, dine børn, dit fædreland.

Desværre er det en limpind, mange er lemlæstet eller døde af at hoppe på.

Hopper du på den?

Når krigstrommerne lyder – spredes dogmer og myter – militarisme

Til militærpersoner stilles visse krav til kvalifikationer, disse er sjældent af medmenneskelig karakter.

Der kræves:

At **soldaten** skal se mandig ud, og have en vis højde og drøjde.

Disse krav ændres dog i takt med tabene af menneskeliv under krige. Børnesoldater er et kendt begreb ved en krigs afslutning, hvor de „voksne“ er lemlæstet eller slagtet.

At **soldaten** kæmper for magthavere, han ikke har noget til fælles med og i en krig han ikke på noget tidspunkt har ønsket, forties.

At soldaten skal være tapper.

Hvilket betyder, at han uden tanke på sin egen sikkerhed skal kaste sig ud i lemlæstelse eller den sikre død. Eksempler finder du overalt, men bedst ved skyttegravskrigen under Første Verdenskrig. Hundredtusinder blev sendt ud igen og igen til den sikre død. Eneste resultat var lig og kødrester i dynger for en „sejr“ på nogle få meters fremrykning.

At soldaten skal være lydige og trofast.

Det betyder, at han ikke skal tænke selv, han har ikke noget personligt ansvar, det er der andre, der har for ham. Det bedrøvelige er blot, at disse andre er fandens svære at finde, når ansvaret skal placeres. Når du tager soldatertøjet på, kan du godt efterlade hjernen i garderobeskabet.

At soldaten skal være villig til at øve vold, ja helst finde behag i det.

Det militante miljø oplærer og venner almindelige mennesker til at udøve vold, undertrykkelse og til at tro på autoriteterne. Denne mekanisme forstærkes, hvis soldaten selv kan føle sig som en autoritet med magt, så længe det varer.

Fortielse er et vigtigt om meget brugt middel i magtkampe. I skyggen af krigstrommerne udøves oftest terror, i form af censur, fængslinger og drab på folk, der har en anden opfattelse og som har forsøgt at komme til orde.

Dermed opstår følelsen af magtesløshed, afmagt, det nytter ikke.

Hvordan virker militærparader på dig? Militærmusik?

Et militært look

Mandigheden har man igennem historien forstærket med uniformer og „mandig“ optræden.

Brede skuldre er et symbol på mandighed.

Epauletter – de wienerbrød, der hænges på en officers skuldre, forvandler selv en smalskuldret skrædder til en bryder i sværvægtsklasse. Tingeltangel på brystet viser tilbage på heltebedrifter, det kan være en medalje for at løbe 100 meter hækkeløb. Kniber det med højden, bliver denne mangel afhjulpet med snurrige, høje hatte, der gør damemoden i Paris til nul og nix, men høje hæle hjælper også, det hjalp kejser Napoleon.

Hvis du går på kunstmuseum, kan du være heldig at finde malerier fra 1800. tallet, her kan du se strunke officerer afbildet med en enorm bule i bukserne omkring skridtet.

Dette var tegnet på mandighed til ære for damerne, men disse havde bittert erfaret, at bulen som regel var falsk reklame, da den oftest kun bestod af sammenrullede sokker.

Tapperheden understreges af buldrende militærmarcher og eksercits, der får ethvert balletkorps til at blegne. Ranke rygge og støvletramp giver indtryk af forvoven mandighed – potens – liderlighed, til ære for damerne.

Bemærk forskellige personers gangart ved militærparader.

Mensurar

Lad os prøve at forstå fænomenet ved at hoppe tilbage til den mørke middelalder. Du har hørt om ridderturneringer, hvor to personer foran et publikum (damer, jomfruer m.m. i alle udgaver) med våben „kæmpede”, myrdede, eller, når det gik godt, blot lemlæstede hinanden. Det var den tids udtryk for mandighed, mod, tapperhed, og vel i nogen grad også for mangel på underholdning inden for aristokratiet. Efter den tids målestok var det toppen, hvis den ædle kriger kunne fremvise skrammer, ar eller mangel på legemsdele, det hjalp på omdømmet, også overfor de damer, der var tilskuere til „legene“.

Man skulle være mandig, man skulle være tapper.

Tyske studenter rekrutteret fra overklassen og borgerskabet overtog disse traditioner, som holdt sig langt op i 1930. erne.

På tyske universiteter havde man „fægtekampe,“ der blev udkæmpet under et sæt helt specielle regler. Formålet var ikke at vinde, altså at slå den anden ihjel. Som regel var den ene kriger scenevant; en person med rutine, med erfaring, der skulle jo nødigt ske for store ulykker. Deltagerne fik diverse beskyttelsesmidler, det meste af hovedet var godt beskyttet, men dog ikke mere end, at det var muligt at give modparten en skramme, eller flænge, helst i kinden, som jo altid er ret synlig.

Når skrammen var lægt, var man forsynet med et statussymbol, et mensurar. Beviset på, at man var en tapper kriger, man havde kæmpet en kamp. Prøjserriget og Hitlertyskland gav mensurar adgangsbillet til officerskorpset.

Eliten i det tyske officerskorps havde sine rødder i den præjssiske landadel.

Varemærket er også her et krigeransigt med de karakteristiske

mensurarar.

I kølvandet profit til rustningsindustrien og ellers lidelser, død og lemlæstelse til de mange.

Hvilke holdninger har du til værnepligt?

Kvindelig værnepligt?

Er kønnene ligeberettigede?

Hitler i ridderrustningen og billeder af blåøjede, blonde vikinger havde dengang en vis virkning på militante, krigsgale fantastere.

I vore dage bruges andre propagandamidler.

**Havde den tapre danske landssoldat
og den lille hornblæser tuberkulose
eller andre af fattigdommens lidelser?**

Blev der spurgt efter forstand eller sund fornuft?

Gå en tur ind på Rådhuspladsen i København, gå rundt om statuen med den tapre landsoldat, der kækt står med den døende hornblæser i sine arme. De ser sunde og raske ud, lidt hærgede måske af de hårde kampe for fædrelandet.

Men var det virkeligheden?

Var virkeligheden ikke, at det var to forsultne daglejere, som mod betaling havde påtaget sig at vikariere og udføre den krigstjeneste i en krig, som det rige borgerskab selv skulle have deltaget aktivt i?

Hvor meget kunne den lille hornblæser egentlig blæse i trompeten? Størsteparten af landbefolkningen led af svindsot, i vore dage kaldet tuberkulose.

Krigslege – krigslegetøj

Jeg har altid troet, at der mentalt ikke var de store forskelle på drenge og piger. Troet på, at deres lege var betinget af deres opdragelse.

Men da jeg fik mine egne to børn, måtte jeg sande, at der fra naturens hånd så ud til at være markante forskelle. Pigerne legede med dukker, pigerne kunne mundhugges, medens drengen fra første færd elskede at prøve kræfter, at slås og foretrak krigeriske lege.

Kunne de finde en stump bræt, blev det hurtigt til et våben af én eller anden slags. At forældre og erhvervsliv har fremmet produktion og salg af krigslegetøj har ikke formindsket lysten til at lege krig.

De plasticvåben, der fremstilles i dag, ligner til forveksling rigtige våben. Flere af modellerne har jeg in natura brugt i praksis under besættelsen.

Selv i dag kan jeg først konstatere, om der er tale om legetøj, når jeg har det i hånden.

Salg og indførsel af legetøjsvåben er forbudt i Israel, her vil man ikke løbe den risiko, at en person med legetøj i hånden forveksles med en terrorist, da man på grund af den megen terrorisme skyder først og spørger bagefter.

Risikoen for, at våben (legetøj) bliver brugt ved væbnede røverier i Danmark, og at en forveksling kan koste liv, ligger lige for, og har allerede kostet en dansk betjent livet.

På trods heraf har ingen endnu taget initiativ til at indføre et forbud.

Skal der lig på bordet?

Før nogen gør noget ved problemet?

Hvad bør forældre gøre? Skal de forbyde voldelige lege, prædike eller vende det døve øre til?

Når og hvis du engang får børn, hvad vil du gøre?

Skal man forbyde salg af krigslegetøj?

Antallet af knivdrab er steget markant fra næsten ingenting i 30.erne og 40.erne til at være hverdagskost i dag. Årsag?

Forråelse?

En epoke med konge- og kejserriger sluttede med Første Verdenskrig

Omvæltninger voldsommere end de store folkevandringer tog deres begyndelse, hvorfor hele perioden frem til den næste verdenskrig ikke kan kaldes en fredsperiode, men snarere en kamppause, under hvilken magterne genvandt deres kræfter til den „totale“ krig,

Den Anden Verdenskrig, som kom til at vare seks år, blev et inferno af ødelæggelse, som truede vor civilisation.

Første Verdenskrigs to alliancer var

„Sejrherrerne“: Ententen, oftest benævnt de allierede: Belgien, Brasilien, England med dets imperium, Frankrig, Grækenland, Italien, Japan, Kina, Portugal, Rumænien, Serbien, USA. og Rusland.

„Taberne“: Centralmagterne: Bulgarien, Tyrkiet, Tyskland, og Østrig-Ungarn. Gnisten, som fik krudttønden til at eksplodere, blev en hændelse, som blev brugt som den officielle begrundelse for start af Verdenskrigen, nemlig mordet i Sarajevo i Serbien på den østrigske tronfølger.

Arbejderne i de fleste europæiske lande fik deres eget politiske parti, Socialdemokratiet. Men i 1914, hvor Første Verdenskrig bryder ud, opstår der en konflikt inden for det tyske socialdemokrati.

Spøgelse trækkes ud af skabene og spreder frygt

Op til krigsudbruddet går krigspropagandaen i gang.

For at forstå årsagerne til Anden Verdenskrig er det nødvendigt at samle trådene, fra Første Verdenskrig slutning.

Nationalisterne slår på krigstrommerne, krigspropagandisterne giver nogle gevaldige trut i trompeterne, det er krigsgejlets blomstringstid.

Spøgelset dukker som sædvanlig op og spreder en frygt og angst for den fæle nabo, som har flere soldater og kanoner end vi har, og han har givetvis skumle hensigter, vi må derfor gøre os klar til at forsvare vort fædreland, vore hjem, vore koner, vore børn osv. I dette virvar af følelser og gejl, mister dele af den tyske arbejderbevægelse noget af sin ellers sunde fornuft. Det, vi i dag vil betegne som den socialdemokratiske bevægelse, går ind for en borgfred med de militante, dvs. overklassen, industrifyrsterne og den præjssiske landadel.

I retfærdighedens navn må vi dog tilstå, at de blev mere eller mindre frivilligt bondefanget. Socialdemokraterne ville kun støtte en forsvarskrig, sagde de, og selvfølgelig havde den tyske regering ingen skumle hensigter.

Sandheden var dog, at angrebsplanerne var taget ud af mølposen og lagt frem på generalstabens bord, klar til brug.

Med Napoleons ord:

„Det bedste forsvar er et angreb“

Tyske pacifister, antimilitarister, der udgør venstrefløjen i Socialdemokratiet, kommer i konflikt med deres partiledelse, da denne stemmer for krigsbevillingerne, og pacifisterne stemte konsekvent imod – igen og igen. Borgfreden går kort sagt ud på, at flertallet stemmer for værnepligt, dvs. fri levering af slagtofre: man har jo pligt til at forsvare sit fædreland.

Farvel til arbejderes eneste våben – strejkeretten

Hvorledes vurderer du de tyske socialdemokraters støtte til fædreandskrigen? Spørgselset var som før og siden Rusland, i denne forbindelse Zarens Rusland, men det var Belgien og Frankrig, man angreb.

Arbejderne og deres faglige organisationer ville afholde sig fra at kræve en rimelig betaling for deres arbejde, man vil ikke stille lønkrav i disse for fædrelandet så svære tider: dermed frasiger man sig retten til at føre lønkampe, man frasiger sig det eneste våben, en arbejder har – nemlig retten til at strejke.

Som patriotiske offerlam vil man knokle røven i laser for usle brødkrummer i fædrelandets navn.

Det første alvorlige brud i arbejderbevægelsen

1916: Hæren kræver nødlove og industriel mobilisering

Kvinderne skal ind på fabrikkerne.

Tempoet sættes nogle takker op:

Nu gælder det mere end nogen sinde.

Das Vaterland er i fare

De uhyrlige tab på fronterne er i 1916 en trussel mod våbenproduktionen. Hæren ønsker derfor produktionen øget, men samtidig ønsker man mere slagtekvæg til fronten.

Københavnske

baggårdsbørn

bevæbnet til tænderne,

inspireret af tidsånden?

Men nu kan man jo ikke både blæse og have mel i munden, så følgen blev eksempelvis: industriel mobilisering, og at skatteskruen fik endnu en omdrejning eller to.

Kvinderne tages fra hjem og børn, hvor der alt andet lige var problemer nok. Her var ingen mand til at hjælpe med dagligdagens mange problemer. Fødevarsituationen var mere end fortvivlet, det var en kamp i timelange køer foran fødevarerforretninger for at skaffe sig nogle få usle krummer. Tyskerne sultede. Reallønnen faldt drastisk, men til gengæld steg antallet af arbejdsulykker.

Men ikke alle socialdemokrater stemmer for nødlovene. Nogen går imod. Med den nye lovgivning i ryggen erklæres de to vigtigste antimilitarister, Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg for landsforrædere, de kastes i fængsel til våbenstilstanden i 1918.

Det andet alvorlige brud i arbejderbevægelsen

Ud af konflikten i den tyske arbejderbevægelse og den tiltagende modstand mod højrefløjens i Socialdemokratiet, opstår den kommunistiske-, syndikalistiske bevægelse. Omkring midten af januar 1917 halveres brødrationerne i Østrig: 300.000 arbejdere går efter 8 dages generalstrejke igen i arbejde i tillid til politikernes løfter, men disse har igen fyldt dem med platte løgne.

De afgivne løfter var lige så tomme som mine lommer.

Arbejderne krævede fred her og nu, men en fred uden erobringer og uden erstatningskrav. 10 dage senere hejser 5.000 østrigske marinesoldater i en Middelhavshavn den røde fane på flådens fartøjer.

Oprøret slås ned med „venlig“ bistand fra Tyskland: 800 marinesoldater føres bort i lænker, 4 bliver skudt.

Den engelske flådes kvælergreb på alle tyske havne har i årevis lukket effektivt for fødevarerforsyningerne:

Den tyske landbrugsproduktion er faldet på grund af mangel på arbejdskraft, også selv om man indsætter krigsfanger – sulten sætter for alvor ind. De tyske ubåde fører nu en hensynsløs krig til søs, og da de uden mindste varsel skånselsløst sænker passagerskibe, går USA ind i krigen.

Sicherungsstelle Nord

I Sønderjylland blev der råd til

et fæstningsværk fra kyst til kyst

Kampene på Vestfronten var stivnet i en skyttegravskrig, som kulminerede med, at et effektivt tysk forsvar i slaget ved Somme påførte englænderne tab på omkring 60.000 mand på én dag i juli 1916 under slaget ved Somme.

Den tyske Generalstab frygtede derfor, at de allierede i stedet for denne vanvittige krigsførelse ville forsøge landsætning omkring Esbjerg for derfra at støde frem mod Berlin, som kun lå 300 km. borte.

Da denne front var fuldstændig blottet byggede tyskerne en forsvarslinje efter datidens mest moderne principper tværs over Sønderjylland fra Årøsund ved Lille Bælt til Rømø.

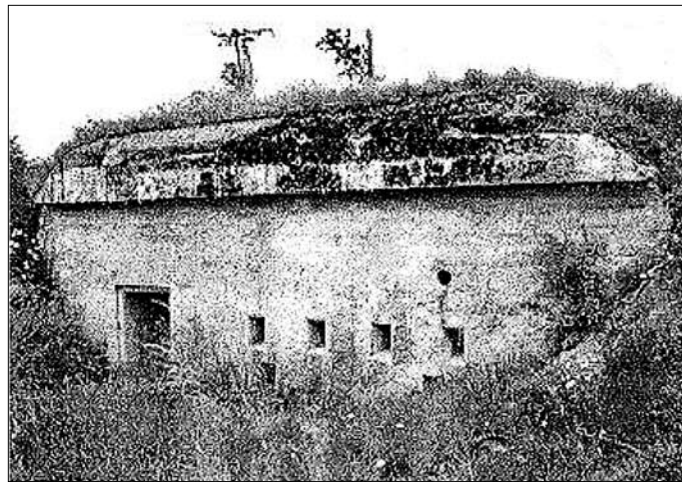
De kaldte den Sicherungsstelle Nord. Den bestod af bunkers, kanon- og maskingeværstillinger, skyttegrave og landområder, der kunne oversvømmes.

Efter Sønderjyllands Genforening i 1920 blev en del bortsprængt af dansk militær, men meget ligger stadig tilbage, da det simpelthen var umuligt at splitte ad.

Alt ligger godt skjult i terrænet og er groet til med store træer og derfor vanskelige at finde for besøgende i dag.

Her en bunker med skydeskår, men der var mange udgaver af bunkers, flere skulle rumme de mange soldater, der skulle forsvare og bemane de mange artilleri- og maskingeværstillinger.

Denne bunker ligger frit ved Årø Sund badehotel. Den skulle dække indsejlingen og forhindre en mere end usandsynlig landgang.

Tyskerne var grundige og overlod intet til tilfældigheder.

1917: Novemberrevolutionen i Rusland

Zarens styre var på alle måder udueligt, embedsmændene var korrupte, storgodsejerne holdt bønderne som livegne, dvs. slaver.

Industrien var primitiv og meget dårligt organiseret. Revolutionen i 1905 blev uden skånsel slået ned, et blodbad, der forfærdede hele Vesteuropa.

Et tilsyneladende parlamentarisk styre blev dannet, men dette må gang på gang møbleres om på grund af den megen uro. I hele perioden arbejder Zarens hemmelige politi med største grusomhed, modstandere forsvandt sporeløst, ofte efter at være blevet mishandlet.

Hadet til Zarstyret eksploderer i 1917 med Oktoberrevolutionen, ledet af Lenin, som just er kommet tilbage fra landflygtighed i Schweiz. Tyskerne smuglede ham til Rusland. Han indfrier tyskeres forventninger og deres aftale ved at starte en revolution for straks derefter at slutte våbenstilstand med Tyskland.

Krigskommunismen = Proletariatets diktatur indføres i Rusland. Sovjetter (sovjet betyder råd) dannes i byer og på landet.

Kirken og godsejernes jord gives til bønderne. Arbejderne overtager fabrikkerne, væbnede afdelinger tvinger bønderne til at aflevere korn til byernes sultende befolkning. Bankernes kontantbeholdninger konfiskeres. Beboelsesejendomme konfiskeres, boligerne rationeres og uddeles til folket.

Proletariatets diktatur og det erklærede ønske om at udføre en verdensrevolution blev et skræmmebillede, der paralyserede demokratierne det næste årti.

28 januar, 1918. En generalstrejke i Berlin får bred tilslutning og vokser på få dage fra 400.000 til 700.000 arbejdere alene i Berlin.

Snart har 1 mio. i hele Tyskland nedlagt arbejdet.

Lederne og ca. 1.000 arbejdere sendes til fronten i straffebataljoner = selvmordsbataljoner. Også i denne krig blev nye våben taget i brug. Fly og Zeppelinere blev brugt til bombninger og observationer. Begge parter brugte giftgas, blandt andet en ætsende gas, kaldet sennepsgas.

De store tyske hærstyrker, som nu er frigivne fra Østfronten, kastes ind i de sidste mere end desperate offensiver på Vestfronten, men uden held. Amerikanerne bruger nemlig sværme af lette tanks.

Den tyske generalstab kan nu indse, at den eneste løsning på vandt er fred, og sender derfor fredsfølere ud.

Dette indebærer også, at man pr. telefon (fra fronten) kontakter Socialdemokratiets ledelse og foreslår denne:

**Hæren vil sikre dannelsen af en ny,
parlamentarisk regering.**

**Hæren vil beskytte regeringen og holde den ved magten,
men kun på betingelse af, at den nye regering vil afgive løfte,
at den vil bekæmpe kommunismen.**

Sovjet slutter separatfred med Tyskland (Brest–Litovskfreden).

Efter våbenstilstanden går tyske, franske og engelske hærstyrker sammen med hvidgardisterne i Rusland til kamp mod de revolutionære hære (Den Røde Hær), men de bliver slået og forsvinder igen.

Rusland er totalt ødelagt.

En af årsagerne til Frankrigs og Englands indblanding, (intervention) kan have været, at bolsjevikkerne nægtede at indfri zarstyrets gæld, eller rædselsberetninger om at zaren, zarinaen og deres fire børn var blevet myrdet ved nakkeskud 16. juli 1918.

Måske kan indblandingen også forklares ved, at de to stormagter havde meget store investeringer i russiske industriforetagender, samt at de havde ydet kæmpelån til den russiske zars krigsindsats.

Fik de „røde“ magten, ville dette være tabt.

En anden forklaring kan have været, at man, ved at bremse den russiske revolution, kunne afværge den verdensrevolution, som bolsjevikkerne havde proklameret, og dermed samtidig dæmpe uroen i sine egne lande.

Det må undre, at disse stormagter, totalt udmattede oven på Verdenskrigen, så hurtigt og effektivt kunne sætte regulære flåde- og hærstyrker ind mod et land, hvor et mere end mishandlet folk havde taget magten, for blot få år senere at være totalt handlingslammede overfor de to tyranner, Hitler og Mussolini.

Disse repræsenterede næppe heller det arbejdende folk, snarere storkapitalen.

Den socialdemokratiske minister Noske var øverstkommanderende for resterne af den tyske hær, man angreb arbejdernes forsamlings- og avishus med panservåben, artilleri og håndgranater.

Bilen med last viser alvorren.

Tyskland var på randen af borgerkrig.

7. november 1918, tyskerne beder om våbenstilstand

Tiden frem til Hitlers magtovertagelse i 1933 er kaos ikke kun i Tyskland, men i hele den industrialiserede verden. I Tyskland får flere magtgrupperinger afgørende betydning for Hitlers magtovertagelse i 1933. Dem ser vi også på.

Militaristerne – officerskorpset

I disse kredse benægtede man hårdnakket, på trods af kendsgerningerne, at Tyskland havde lidt et militært nederlag.

Soldater fra hær og marine gjorde oprør, deres soldaterkammerater fra Reichwehr nedkæmpede dem.

Orden blev givet af minister i et arbejderparti:

NOSKE.

Man opererede med meningsløse og uforståelige dogmer, som kamp til sidste mand, kamp til sidste patron og at et nederlagskulle være ærefuldt. Dette sidste indebar, at man ikke overgav sig, men „kæmpede“ til døden. Begreberne var ikke så svære at overholde for officererne, da disse i langt i de fleste tilfælde opholdt sig langt bag fronten.

Disse grupper organiserede senere Det Sorte Rigsværn og begyndte i al hemmelighed at forberede den næste krig ved at starte oprustning og myrde modstandere, hvad enten det var pacifister, politiske eller religiøse modstandere. Revanchister blev de kaldt.

Dolkestødslegenden

For at kunne forstå dette begreb må vi gå tilbage i tid og tage ud på landet på en af de store landbesiddelser hos en af de mange småfyrster i Østpreussen.

På en kartoffelmark ser vi rækker af mænd og kvinder. De knokler; i baggrunden kan vi skimte, men især høre, fogeden. Skældords, kommandoråb, som fra en bedre prøjserkaserne, flyger henover de krumme rygge. Sjofle grovheder til pigerne skorter det ikke på.

Han er stor, han er bred, han er mægtig. Skulle man være i tvivl, forsvinder denne hurtigt, når han svirper pisker mod de blankpolerede støvleskafter. De knyter ikke, de er godt opdraget eller underkuede, om man vil. Her står vi overfor repræsentanten for den tyske landadel, som besad uhyre rigdomme, og som var meget bevidst om sin magt og indflydelse, blandt andet indenfor den tyske sværindustri.

Sønnerne i denne landadel var ofte noget forfærdeligt indavl, med dertil hørende snæversyn og mangel på begavelse. Da de ofte manglede noget fornuftigt at tage sig til i hverdagen, havnede de naturligt nok der, hvor pladsen er størst for mentale afvigere. De havde været og blev kernen i den tyske hærs officerskorps. De benægtede hårdnakket, at Tyskland havde lidt et militært nederlag. Når man indgik våbenhvile og fred var det politikerne, der indgik disse aftaler.

Nu kan man jo nok tvivle på en arbejders kampmoral, når han ser på sine børn, der skriger af sult og på greven i den nystrøgne uniform – siddende behageligt tilbagelænet med en cigar i den ene hånd og cognacglasset i den anden, medens han slår mave ovenpå en større middag.

Adel og overklasse ville have fortsat krigen, til der ikke var en eneste arbejder tilbage i hel tilstand. Adelen havde en væsentlig del af ansvaret for, at arbejderpartierne ikke kunne skabe et demokrati, som vi kender det. Den bærer en stor del af æren for, at Hitler kom til magten og dermed for Anden Verdenskrigs udbrud.

Dø og lid et ærefuldt nederlag

Kæmp til sidste patron og bliv hakket til fars

1918: Den tyske Højsøflådes officerer

beslutter at stikke til søs for i et afgørende selvmorderisk slag med den engelske flåde at lide et „ærefuldt“ nederlag. Mandskabet nægtede at begå selvmord og gjorde oprør.

De tvang flåden tilbage til Kiel, hvor de oprettede arbejder – soldaterråd efter sovjetisk mønster.

Revolution november 1918 i Sønderborg og Kiel

Soldaterne i Sønderborg fulgte efter og oprettede republikken Sønderborg, med egne love og eget pengevæsen.

Oprørene blev slået ned på en uges tid.

Indenrigsminister, socialdemokrat, blodhund (således benævnte han sig selv) og chef for Rigsværet Noske giver hæren ordren:

„Slå oprørene ned.“

hæren ordnede bekvemt resten. Kejseren er nu mere end skræmt og giver sin kejserlige tilladelse til dannelsen af en „parlamentarisk“ regering, men er klog nok til at flygte til Holland.

Socialisten Ebert udnævnes som rigskansler, og den **11. november 1918** kapitulerer tyskerne.

Dette indebærer, at hæren og den socialdemokratiske ledelse endeligt konfirmerer aftalen:

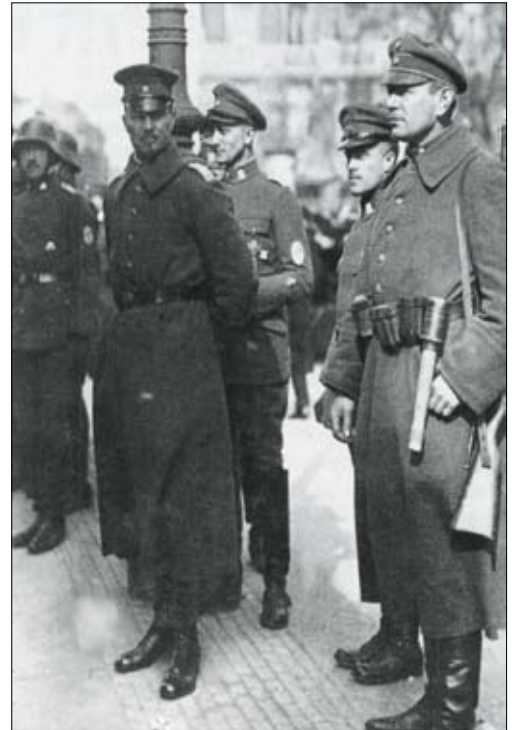
„Hæren vil sikre dannelsen af en ny, parlamentarisk regering: den vil beskytte regeringen og holde den ved magten, men kun på betingelse af, at den nye regering vil afgive endeligt løfte om, at den vil bekæmpe kommunismen.“

Det blev en socialdemokratisk arbejderregering, hvilende på hærens bajonetter, finansieret af tysk storindustri.

Medlemmerne af Freikorpsene slog ikke kun arbejderopstande ned i Tyskland, men også i Finland og Baltikum.

De er bedst sammenlignelige med lejesoldater og lejemordere.

De blev grundstammen i de nazistiske terrorkorps SA og SS.

Aftalen blev overholdt til punkt og prikke af begge parter og blev dermed en af de væsentligste årsager til Hitlers senere magtovertagelse.

Beslutningen fik vidtrækkende betydning for alle de øvrige socialdemokratiske partiers politik i Europa – og fremgår tydeligt ved de danske socialdemokratiske politikeres samarbejde med Nazi – Tyskland under Danmarks besættelse og partiledelsens forræderi, især mod den venstreorienterede (kommunistiske) del af modstandsbevægelsen.

Spartakusoprøret blev slået ned med alle midler. Med Tysk militær effektivitet og grundighed brugtes kanoner, maskingeværer og tanks i Berlins gader.

Besøger du Berlin, vil du ved at besøge Det Røde Rådhus kunne få mere information.

Arbeitermuseum Berlin, som nu er nedlagt, oplyste, at soldaterne på billedet er marinesoldater.

Umiddelbart kan jeg kun skelne én marinesoldat.

Men oprørske var de.

Splittelsen i arbejderbevægelsen var nu katastrofal

En revolutionær bølge skyller ind over Tyskland og hele Europa, men i et samarbejde mellem hæren og højrefløjen i Socialdemokratiet slår man alle arbejderopstandene ned.

Kun i Rusland sejrer Lenins bolsjevikker. Frygten i Tyskland for en revolution i lighed med bolsjevikernes var en realitet

Krigens ofre

Lad os regne Danmarks befolkning til ca. 3 millioner mennesker i 1914. 65 mio. mennesker blev mobiliseret, dvs. indkaldt til krigstjeneste, dvs. 21 gange Danmarks befolkning. Heraf blev næsten 9 mio. slået ihjel, svarende til, at alle danskere blev udryddet 3 gange, og at 21 mio., svarende til 7 gange vor befolkning, blev lemlæstede – invaliderede. Russiske ofre (borgerkrigen incl.) 11.559.000 + lemlæstede + invalider. Her er tale om udryddelse af Danmarks befolkning mere end 3 gange.

Men det var ikke kun på slagmarkerne døden høstede: Kvinder – børn – unge – ældre var også ofre: 100.000 blev dræbt under krigshandlingerne. 100.000 søfolk og fiskere mistede livet. 4,8 mio. døde, da den spanske syge hærgede i Europa.

De tyrkiske folkedrab på det armenske folk kostede 1,1 mio. livet. Sult gav næsten 9 mio. mennesker en langsom og smertefuld død, men fyldte godt i lommerne på danske, hensynsløse spekulanter som producerede det værste hundede til fantasipriser. *Gullaschbaroner* var deres stillingsbetegnelse: I folkemunde blev deres kogekar kaldt *gullaschkanoner*.

Krigen havde kostet de krigsførende 20 mio. kr. i timen

Mekaniske opfindelser dukkede op overalt, hurtigt skydende maskingeværer, granater med specialeffekt, hvor splinterne sønderrev mennesker til det ukendelige. Tanks var et amerikansk påhit med stor virkning.

Det var enorme mængder af „slagtekvæg“, der skulle fjernes fra krigsskuepladsen. Selv om soldaterne blev drevet frem til angreb, indhyllet i spirituståger, ville det jo tage noget af kampviljen, især på lune sommerdage, hvis stanken af lig var for gennemtrængende, og hvis fluernes summen overdøvede kanontordenen. Soldaterne skulle nødtigt glide i slimede tarmrester og mere eller mindre opløste lig, når de med opplantede bajonetter til trompeters trutten tappert gik til angreb. Hvis han kastede sig til jorden for at få dækning for granatregnen, skulle han ikke tilsøles ved at ligge i, og på, mere eller mindre forrådnede kammeraters rester.

Det påstås, at der trods alt, er noget godt ved en krig

Lad mig nævne nogle eksempler. Du er givetvis også i stand til at komme med nogle. Nye opfindelser skortede det absolut ikke på.

Den kemiske industri kunne nu fremstille benzin, olie, margarine, leverpostej og giftgas af kul. Senepsgassen er den bedst kendte og mest frygtede:

Hvis ikke lungerne blev ætset væk straks, og soldaten hostede de blodige lunger op, lidende den ærefulde død på slagmarken, fik han så svære forbrændinger, fordi huden blev ætset bort, at han, hvis han uheldigvis overlevede, kun kunne se frem til et liv i et smertefyldt helvede.

*En af krigens helte – på vej – hjem?
Han havde forsøgt at lindre smerterne ved
at bruge vand. Resultat? Gassens ætsende
virkning øgedes; Han blev også blind!*

*Virkningerne af Peber Spray eller tåregas
øges ved brug af vand.*

Vi må også tænke på hygiejnen, smittefaren. Det skulle se pænt ud, så derfor ofrede man mange penge på oprydningstjenesten. Man tog da også hensyn til sundhedstilstanden. Hvem kan dog nænne at sende en syg soldat ud i kugleregnet? Derfor var det vigtigt at rydde op, fuldstændigt som du kender det fra en almindelig slagterbutik. Små gravemaskiner og bulldozere blev opfundet. Hurtigt kunne man nu grave de render, som man kunne hælde kødstumperne ned i, men som regel var der ikke tid til denne luksus. Tilførslerne var for store, og når sommervarmen gjorde sit, ja, så dyngede man bare det hele sammen i kødbjerger og brændte hele molevitten af.

Dette er vel udtryk for den dybeste respekt for vore medmennesker. Men sundhedssektoren fik også et lift. Især inden for kirurgien gik det stærkt, her var nok at øve sig på. Selvfølgelig ville man godt have haft lidt mere tid til ekspedition af ventelisterne, men dødeligheden var i sig selv en regulerende faktor. Lidt lægesjusk skal der nok også have været. Men lægerne fik da lejlighed til at foretage nogle indgreb, som de aldrig i deres vildeste fantasi tidligere havde drømt om, og som dengang ikke fandtes i lægebøgerne.

Gravstederne bærer inskriptionen

Her hviler den ukendte soldat – æret være hans minde

Ville det være mere korrekt med?

Her har vi stuvet meneskerester ned

Et hop i tid – er jeg et skrog? – et pylrehoved?

I 1946 løb jeg rundt om et skarpt gadehjørne i Stuttgart og ramlede ind i en krigsveteran, der manglede det meste af ansigtet: manden-manglede hele underansigtet. Huden var rimpet sammen om en sprække, der skulle gøre det ud for en mund.

Jeg gloede lige direkte ind i dette omvandrede uhyre og kunne slet ikke beherske min mavemuskelatur. Jeg kastede op, men nåede dog lige at skimte et par mere end ulykkelige øjne. Hvordan jeg skammede mig, kan jeg ikke beskrive, men lige så snart jeg var kommet nogenlunde til hægterne, løb jeg ham op, prikkede ham på skulderen og spurgte, om han røg. Cigaretter og alt, hvad jeg havde af godt, kom frem.

Hele tiden vendte han hensynsfuldt ansigtet bort. Han tog tingene, nogle hæslige grynt var hans måde at sige tak på, han forstod mig, jeg var ikke hans første møde med folk, der brød sammen.

Igennem et langt liv har jeg arbejdet med svært handicappede. Det går over min forstand, hvorledes man har kunnet holde liv i denne unge mand, der mangler det meste af ansigtet.

Når man skal give ham mad, står man med problemet, hvor er spiserøret? Man skulle nødtigt kvæle ham ved at fylde luft-røret med mad. Min bekendte fra Stuttgart tog sig lidt bedre ud, da hud var rimpet ud over de manglende dele af ansigtet.

Han gik. Hvorhen? Næppe hjem til kone og børn.

Næppe til en kæreste.

Sandsynligheden taler for, at han blev gemt rigtig godt væk og ad vejen på en lukket anstalt langt ude på landet: Han havde givetvis godt af den friske luft, og så er vi så dejligt fri for at møde fantomet.

På gaden var han en levende plakatsøjle:

Mod krig. Mod vold.

Hvad ville du have gjort?

Skal invalider – handicappede – gemmes væk for at undgå, at de bliver en levende – omvandrende plakatsøjle mod krig?

Vi gemte de åndssvage på anstalter ude i naturen. Den friske landluft er et must – eller er det for stygt for os at se på?

Hvis han havde kone og børn, før han drog i krig, hvad tror du, han havde nu? Bliver vi klogere? Anden Verdenskrig kostede 56–70 millioner mennesker livet!

Spartakistoprøret blev slået ned. De heftige gadekampe, som nærmest må betegnes som borgerkrig, kræver 1.300 ofre. Lederne af spartakisterne, Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg myrdes på hærens tilskyndelse. Begge var på Socialdemokratiets venstrefløj.

Deres morder var Horst von Pflugk-Hartung (senere gestapoagent også i Danmark).

1918–1920: Oprør fulgte på oprør

I flere af de større tyske byer tog arbejderråd og soldaterråd magten: især de hjemsendte soldater prægede nu gadebilledet, hæren forsøgte at opretholde ro og orden, men støttede uofficielt i det skjulte de mange Freikorps, som direkte med endog svære våben bekæmpede de revolutionære. Heftige gadekampe i Berlin bevirker, at dannelsen af republikken må finde sted i den lille, fredelige by Weimar, heraf navnet Weimarrepublikken.

Den tyske krigsmarine afleveres til de allierede, men sænkersig selv i Scapa-Flow. Til gengæld tvinges tyskerne til at levere handelskibe med tilsvarende tonnage, hvilket sammen med de allieredes blokade, dvs. spærring af forsyninger til Tyskland ad søvejen, havde en katastrofal indflydelse på fødevarer-situationen.

Sult krævede tusinder af dødsopfre – mange især børn var plaget af underernæring. Børn blev invalideret af sygdomme som f.eks. **engelsk syge** (kalkmangel pga. mangel på mælk) og **kartoffelsyge**.

Da børns føde kun bestod af kartoffelvand, svulmede de voldsomt op, fik vand i kroppen, heraf navnet.

Den spanske syge, en form for influenza, krævede døds ofre i hele Europa, også i Danmark.

Rigsværnet opretter og finansierer det illegale Sorte Rigsværn, der påbegynder en illegal oprustning og undergraver alle demokratiske kræfter, fortrinsvis med mord. Man regner med, at flere hundrede er blevet myrdet af Fememorderne. Alle, der kritiserede det Sorte Rigsværn risikerede livet.

Tyske Freikorps deltog i nedkæmpelsen af folkeopstande i Finland, Estland, Letland og Litauen. Danske frivillige deltog også, blandt dem var ledere af Danmarks største leverandør af våben til Hitlertyskland under besættelsen. (Riffelsyndikatet også benævnt Dansk Industri Syndikat).

I Finland skal frikorpserne i „samarbejde“ med finske hvidgardister, anført af marskal Mannerheim, have myrdet 26.000 arbejdere.

Nød, terror, foragt for menneskeliv og en centraliseret styreform, der minder om diktatur, blev tyskerens hverdag. Demokratiske rettigheder har kun få respekt for.

Had, foragt for menneskeliv præger nu et folk.

Kupforsøg, mord på ledende politikere er hverdagskost.

Freikorpsene er på hjemmebane og danner skole for de senere nazistiske terrorkorps, SA og SS.

KOMmunistiske INTERnationale = KOMINTERN.

Vestlandene skræmmes –

her er måske noget af forklaringen

1891; Bebel leder af det tyske socialdemokrati i 40 år udtalte:

”Det borgerlige samfund arbejder så kraftigt på sin egen undergang, at vi kun behøver at afvente det øjeblik, hvor vi kan samle den magt op, der er ved at glide det af hænde.”

Nov. 1917; Lenin udtalte:

„Den russiske revolution skal betragtes som eksemplet, der skal smitte og inspirere til den kommende verdensrevolution.

Rusland er lokomotivet der skal trække den øvrige verden.

Proletarer i alle lande, foren Eder.”

Nov. 1918: Folkekommisærernes Råd

bevilliger to millioner rubler til støtte for den internationale arbejderbevægelse. (Hovedparten gik til det tyske kommunistparti.)

2. marts 1919: Den tredje Internationale stiftes: Lenin udtalte:

„Overalt i den kapitalistiske verden skælver man nu for det, der er foregået i Rusland – og som er ved at brede sig til andre lande.

Arbejdernes overtagelse af magten er indenfor rækkevidde.

Verdensrevolutionen, verdenskommunismen er nær.”

1920; udformes Moskva-teserne = en plan for den snart forestående verdensrevolution blev udmøntet.

Det blev endnu en grund til, at der opstår yderligere et brud mellem de tyske socialdemokrater og kommunisterne.

Nogle tyske socialdemokrater er dog positive, men da de føler sig bundet af deres afgivne løfte til hæren og vurderer, at de kun kan regere med hærens støtte, går de imod.

På kongressen udtalte en ledende bolsjevik

„Komintern skal være den internationale borgerkrigs kamporganisation! Komintern skal være den militære generalstab, lederen af den væbnede kamp for kommunismen.”

Omverdenen reagerede ved at være yderst tilbageholdende,

Den livsvigtige handel for Sovjet ophørte næsten, og **Lenin udtaler** derfor i en sluttet kreds:

„For at fremskynde vor sejr over de kapitalistiske lande må vi proklamere en adskillelse mellem vor regering og partiet og især Komintern.

Vi må erklære vort ønske om en øjeblikkelig genoptagelse af de diplomatiske forbindelser med de kapitalistiske lande på grundlag af fuldstændig ikke - indblanding i deres indre anliggender. Og ind vil marchere Kominterns udsendinge og partiets efterretningsagenter for at infiltrere deres lande, forklædt som diplomater, kultur og handelsrepræsentanter.”

(Citat fra Bent Jensens: Købmænd og kommissærer.)

1927: Bukharin (medlem af øverste Sovjet) udtaler:

„Også hos os findes der flere partier, men der er den forskel, at hos os sidder de andre i fængsel.”

1928: Citater fra den sjette verdenskongres

„Socialdemokratiets hovedrolle er i dag undergravning af proletarietets enhed, der er så nødvendig i kampen mod imperialismen...”

Socialdemokratierne blev udnævnt til hovedfjende.

Rote Fahne

KPDs (tyske kommunisters) avis skriver d. 16. nov. 1931:

„Hovedslaget fører vi mod Socialdemokratiet.”

Kommunisterne stemte sammen med nazisterne om 32 mistillidsforslag mod den socialdemokratiske regering.

Eksport af revolution er galskab

14. okt. 1931

det kommunistiske medlem af rigsdagen Remmele udtaler:

Når fascisterne er kommet til magten, vil enhedsfronten mod fascismen komme i stand og feje alt til side.”

1. marts 1936

interviewes Josef Stalin af den amerikanske journalist Howard, her er nogle af spørgsmålene og svarene.

Howard:

„Er De ikke af den opfattelse, at der også i de kapitalistiske lande kan bestå den begrundede frygt, at Sovjetunionen kunne beslutte sig til at påtvinge andre folk sine teorier med magt?”

Stalin: „Der er ingen grund til en sådan frygt. Hvis De tror, at det er sovjetmenneskene, der vil forandre omliggende staters udseende og endda gøre det med magt, begår De en stor fejl.

Sovjetmenneskene ville naturligvis gerne, at de omkringliggende staters udseende forandredes, men det er de omkringliggende staters egen sag.“

Howard:

„Betyder denne erklæring, at Sovjetunionen på en eller anden måde har opgivet sine planer og hensigter om at gennemføre en verdensrevolution?”

Stalin:

„Sådanne planer og hensigter har vi aldrig haft.”

Howard:

„En tragisk misforståelse?”

Stalin:

„Nej, en komisk. Eller snarere en tragikomisk. Ser De, vi marxister er af den opfattelse, at revolutionen også vil udbryde i andre lande, men den vil kun bryde ud, hvis de revolutionære i disse lande finder det muligt eller nødvendigt.

Eksport af revolution er galskab.”